

betød noget. Jeg synes altså, man må sige, at lovgivning i det danske Folketing er det stærkeste signal, vi kan give befolkningen, om, hvad vi vil anerkende, og hvad vi ikke vil anerkende, og hvilke retsbestemmelser der er, når befolkningen og parterne, arbejdsgiverne, ikke lever op til lovgivningen.

Jeg synes sådan set, at det er en lidt besynderlig holdning at have som lovgivere – det er hr. Lars Løkke Rasmussen og hr. Bendt Bendtsen jo i allerhøjeste grad på mange andre områder – at man ligesom sætter spørgsmålstegn ved lovgivning. Det er også noget af det, som et par ellers i øvrigt udmærkede forskere har problematiseret en lille smule, og dér vil jeg sige, at det nu også undrer mig, at der er arbejdsmarkedsforskere, der med en håndbevægelse kan sætte spørgsmålstegn ved, om lovgivning nu er andet og mere end et eller andet signal. Det er faktisk et ganske stærkt signal.

Men jeg er selvfølgelig enig i, at lovgivning ikke kan stå alene, og det er også baggrunden for, at vi på en lang række områder sætter ting i gang, som betyder, at man på forskellig vis kan undgå negative holdninger. I satspuljeforliget har vi i flere år afsat midler til positive særforanstaltninger, og Venstre og De Konservative er jo som bekendt med i satspuljeforliget. Jeg vil gerne bidrage til, at udvalget bliver bekendt med, at handlingsplanen rummer 18 forskellige initiativer, hvor man faktisk lægger op til eksempelvis en pulje til gensidig kulturel forståelse, en håndbog for medarbejdere, tolkebistand i AF, vejledningskurser, forsøg med særlige kurser for indvandrere osv. osv., alt sammen noget, som signalerer, at Folketinget godt ved – jeg så hr. Lars Løkke Rasmussen stod med rapporten – at lovgivningen ikke kan stå alene, men at der skal noget til, der skubber til nogle holdninger, så man ikke har så negative holdninger, som tilfældet faktisk er i dag på det danske arbejdsmarked.

Så har hr. Bendt Bendtsen problematiseret lidt med hensyn til påklædningskrav, og om der nu overhovedet er diskrimination. Man må sige, at hvis man ser på ledighedsprocenter for tyrkiske og pakistanske indvandrere og ikke mindst for andengenerationsindvandrere, som taler flydende dansk og har samme – i nogen grad også bedre – karakterer end danske unge mennesker, er det altså pinagtigt at se, hvor svært de har ved at komme ind på arbejdsmarkedet i forhold til danske unge.

Det er selvfølgelig noget, man i høj grad løser ved den ungeindsats, som regeringen har fået vedtaget sammen med Det Konservative Folkeparti i forbindelse med finansloven. I det øjeblik vi siger, at alle unge under 25 år skal have en uddannelse, jamen så er indvandrere – tyrkere og pakistanere – og flygtninge jo også omfattet af det. Men jeg synes ikke, der er noget grundlag for at sætte spørgsmålstegn ved, at vi faktisk har et problem med at leve op til de forpligtelser.

Så stillede hr. Bendt Bendtsen og også andre spørgsmål om dette her med bevisbyrden. Og dér må jeg helt klart sige, at i hvert fald hr. Kim Behnke er gået godt og grundigt fejl i lovgivningen. Men jeg vil godt prøve sådan lidt summarisk at sige, hvad det egentlig er, der er tale om, når vi snakker om omvendt bevisbyrde.

Der er ikke nogen ændringer i retstilstanden i dette lovforslag i forhold til retstilstanden i dag. Der er tale om, at en arbejdsgiver har omvendt bevisbyrde, hvis man fyrer en medarbejder, fordi medarbejderen har fremsat krav om at få ligeløn – underforstået for lige arbejde. Dér er en omvendt bevisbyrde. Det har ikke noget med dette lovforslag at gøre, og det vil blive ved med at være sådan.

Der er også tale om, at der er omvendt bevisbyrde, hvis der rent faktisk sker en forskelsbehandling mellem to medarbejdere, der udfører samme arbejde, men får forskellig løn. Dér er også omvendt bevisbyrde.

Det tredje, der er omvendt bevisbyrde på, er, hvis der sker afskedigelse under graviditet, fødsel og adoption. Dér er også omvendt bevisbyrde. Og så er der også bestemmelser i orlovsloven, når det drejer sig om den retsbestemte orlovsordning til pasning af små børn.

Så der er altså ikke nogen ændringer i retstilstanden på den omvendte bevisbyrde. Men jeg kan forstå på flere, der har været inde på det, at der er usikkerhed om det, og derfor er det selvfølgelig også vigtigt at få det klarlagt i udvalgsarbejdet, og det er jeg bestemt parat til.

Hr. Jes Lunde sagde på SF's vegne, at SF havde stillet et forslag – nu er hr. Jes Lunde gået, men jeg siger det alligevel – som fik en hård medfart. Det fik faktisk ikke en hård medfart fra regeringspartierne og mig bekendt heller ikke fra Enhedslisten. Det var faktisk et ganske fornuftigt forslag. Den forskel, der er på SF's forslag og dette, handler i det store hele alene om, at vi lægger vægt på, at der er en lige bevisbyrde, og at vi ikke ændrer retstilstanden i forhold til bevisbyrden.